

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérletdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelt Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. s társa hirdetési irodájában.

119. szám.

Brassó, Csütörtök, október 14-én.

II. évfolyam 1886.

Meghívó.

Az „Erdélyrészi magyar közmű-
velődési egyesület“ brassómegyei
fiókegylete f. 1886. évi október hó
17-én délelőtti 10 órakor tartja a
városi tanácsház nagytermében

első rendes közgyűlését,
melyre a tagok ez uton is meghi-
vatnak.

Ez alkalommal lesz megnyitva az első
magyar brassói kisdédvő intézet.

A mi ünnepünk.

Vajmi kevés napja van a brassói magyar-
ságnak, a melyről azt mondhatja, hogy ün-
nepe. — A mi másutt ünnepe a magyarság-
nak, itt nem az. Nem engedik a viszonyok.

Szent-István napja széles ez országban
nemzeti ünnep. Nálunk ép oly ünnepnap, mint
bármely más. Nálunk nemzeti ünneppé még
nem tudott lenni.

Márczius tizenötödike, a szabad alkotmány,
a sajtószabadság, az erdélyi unió, az egyenlő-
ség napja, mindenütt nemzeti ünnep, melyet
méltón til meg a magyar nemzet. Nálunk most
két éve kezdte megünnepelni egy ifju egylet;
az idén már szélesebb körben terjedt el s jö-
vőre talán még inkább.

Október hatodika, e gyásznapi, nálunk is-
meretlen. Mig másutt gyász-istenitiszteleteket
tartanak azon dicső tizenhárom vértanu emlé-
kére, kik áldozatul estek egy áruló hadvezér-
nek: nálunk ez is ismeretlen. Helyzetünk
hozza ezt magával.

Ép így más nemzeti ünnepek is. Pedig,
ha van valami, a mi a nemzetek fiait egybe-
forraszthatja s összetarthatja; ha van valami,
a mi az összetartozandóság érzetét fölkeltheti
s növelheti, a mi a nemzeti öntudatot és ön-
érzetet öregbitheti: úgy bizonyára a nemzeti
ünnepek azok.

Émlékezzünk csak a görögökre. Minő sze-
repet vittek a görögök történelmében a nem-
zeti ünnepek és játékok? Hisz az olympusi
játékok egy összekötő kapcsot képeztek vala-
mennyi görög között. Mikor e kapocs meg-
szűnt, vége is volt az erős összetartásnak.

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

A bozótban.

(Folytatás.)

— Lakatos igen veszélyes ember, — folytató az
öreg kis szünet mulva — s bizonyosan legalább egy
emberéletbe kerül még, mielőtt hatalmunkba kerithet-
nők. Ő tudja, mi vár reá s ép ezért nem fog magá-
nak lelkifurdalásokat csinálni, ha még egy emberéletet
vagy ki. De az mindegy. Nekünk teljesíteniünk kell kö-
telességünket. Csak arra kérem, édes öcsém, ne szól-
jon erről semmit gyermekeimnek, mert különben ag-
gódnának miattam, ha rendesen kissé tovább marad-
nék az erdőben. . . . Most menjünk.

Azután vendégével együtt elhagyta a szobát, han-
gosan kiáltva leánya után.

Az elpirult leány arcza megjelent a lugas előtt.

— Itt vagyok, atyám!

— Ma talán kissé tovább maradok az erdőben,
mint máskor. Ne aggódjál tehát s ne is várj reám az
éjszaka. Aztán jól vigyázz arra a városi uracsra, hisz
tudod, hogy attól minden ostobaság kitelik. Isten ve-
d, Mariskám!

— Isten vele, jó atyám!

— A viszontlátásra, Mariska! — kiáltott oda a
erdész, arczába huzva kalapját!
Hogy nevetett a mellett a gyűlölt Mariska vis-

Nemzeti életünket semmi sem fejleszthetné
erősebben, mint közös nemzeti ünnepek. És
ezt különösen oly helyen, hol — mint itt —
a magyarság szívet képez a tengerben; hol
a magyarság körül van véve két oly nemzeti-
ségtől, melyek mindegyikének vannak nemzeti
ünnepei, oly ünnepek, midőn szegény és gaz-
dag, ur és szolga egyaránt érzi az ünnep je-
lentőségét; mikor mintegy nem ismerik a kö-
zöttük lévő különbséget, hanem csak szászok-
nak s illetve románoknak érzik magokat.

Mikor eljő a Honterus napja, a szászok
apraja-nagyja ünnepel Brassóban. Ép ugy a
zsunik napjain a románok.

Ez pedig tagadhatatlanul nagy befolyás-
sal van azon szívósságra, melylyel nemzetiségi
tekintetben mindketten bírnak.

Csak nekünk magyaroknak nincs ily na-
punk. Csak mi hasonlítunk e tekintetben egy
gazdátlan nyájhoz.

A törvényhozás még mind késik Szent-
István napjának nemzeti ünneppé tételével. És
a mit a törvényhozás nem tett, azt abbahagyta
a társadalom is.

Körülbelül egy éve, hogy nálunk is föl-
merült az eszme egy általános nemzeti ünne-
pély rendezésére. Csakhogy a mint fölmerült,
ugy el is tűnt. Annak idején foglalkoztunk is
vele, de fájdalom, abbamaradt.

Szerencsétlenségünkre attól félünk mindig,
hogy társnemzetiségeink balul találnák magya-
rázni ily irányu mozgalmainkat. Attól tartunk,
hogy ők provokálásnak vehetnék, pedig mi
békét, egyetértést akarunk.

En istenem! hát mi is provokálásnak vesz-
szük az ő hasonló ünnepélyeiket? Hát a Roth-
ünnepélyre s hasonlókra tettünk-e valaha meg-
jegyzést? Ők régi szokásnak hódolnak, — mi
régí mulasztást tennénk jóvá.

De elvégre józan embernek — legyen az
szász, avagy román — ez tel sem tűnhetik.
Nagyon természetesnek kell találnia. Sőt, mert
a mi nemzeti ünnepeink egyszersmind orszá-
gos ünnepek, a józanabb része velünk kellene
hogy ünnepeljen.

Tegyük jóvá eddigi hibáinkat!

Első sorban az „Erdélyrészi magyar köz-
művelődési egyesület“ van hivatva nemzeti ün-
nepet kijelölni az erdélyrészi magyarságnak.
Azt a napot azután ünnepeljék meg Erdély
magyarjai közel és távol.

A mig azonban ez megtörténék, tartsunk
mi brassói magyarok külön ünnepet. Legyen
ünnepünk az a nap, mikor kulturegy-
letünk közgyűlést tart. Legyen ünnep
az a nap, melyen beszámol ez egylet ötnegyed-
évi sáfarkodásával. Legyen ünnep az a nap,
melyen megnyílnak az első brassói magyar
kisdédvő intézet ajtói a mi kisdedeink előtt.

Vasárnap délelőtt tartja az erdélyrészi
kulturegylet brassómegyei fiókegylete idei köz-
gyűlését. — E napot a brassói magyarságnak
magyar ünneppé kell tennie.

Ugyanazon helyen fog eddigi működésé-
vel beszámolni, a melyen ezelőtt egy évvel a
megye törvényhatósági bizottsága megtagadta
támogatását, mert bizalmatlansággal viseltetett
az egylet működése iránt. És ugyanezen he-
lyen fogja beigazolni, hogy az a bizalmatlan-
ság indokolatlan volt.

Beigazolni fogja azzal, hogy ki fogja mu-
tatni ötnegyedévi működésével, hogy ezen idő
alatt került minden alkalmat, mely összeütkö-
zésbe hozhatta volna a társnemzetiségekkel s
minden erejét kizárólag a magyar elem emelé-
sére fordította.

Jól esik ezt épen azon a helyen prokla-
málni. De még jobban esne, ha Brassóme-
gye magyarsága egy szívvel-lélekkel prokla-
málná ezt; ha magyarságunk minden tagja
törekedni fog ezen nagygyűlésen részt venni;
ha nemzeti ünnepünké tesszük azt.

Legyen e nap nemzeti ünnep. Magyar
polgártársak! a ki csak teheti, ne ma-
radjon el! Gyűljünk össze e napon mind-
annyian s mutassuk meg, hogy akkor, midőn
nemzeti érdekeink forognak kockán, szívvel-
lélekkel egyek vagyunk mindannyian!

Belföld.

Országgyűlés. A képviselőházban foly a Janszky
vita. Az első szónok Münich Aurél volt, ki igen szépen
beszélt a kérvényi bizottság véleménye mellett.

Utána Apponyi Albert gróf tartott igen szép be-
szédet, mely azonban daczára rendkívüli sikerült vol-
tának, mégis következtetlenségbe esett.

Pulsky Ágost védte a kérvényi bizottság állás-
pontját, — mig Helfy Ignác alkotmányellenes kifeje-
zéseket talált a királyi kéziratban.

Tisza Kálmán a többség élénk tetszésnyilatko-
zatai között mutatja ki, hogy a királyi kéziratban épen
nincs alkotmányellenes kifejezés, s hogy az alkot-

meg aztán borzasztó lelki küzdelmet is kellett kiáll-
nia, hogy figyelembe sem vette, mikor öcsce azzal
állott neki elő, hogy átmeny a szomszéd faluba egy
társát meglátogatni, honnan csak délben jó majd haza.

Az urinak ugyan feltűnt nővére rendkívüli le-
hangoltsága és szórakozottsága. De mert terve kivite-
léshez ez épen alkalmas is volt, úgy tett, mintha nem
is látná. Előre már gondoskodott arról, hogy atyja
egyik régi fegyverét a hátsó ajtó mögé rejtse, azután
elbucszva nővérétől, odaosont s láttatlanul elvéve a
puskát, odább állott.

Utját az erdő felé vette. Künn az erdőben szíve
már hangosabban kezdett dobogni. Félelem vett erőt
szívén, már előre is gondolt a súlyos büntetésre, mely
reá vár. Ámde a dacz erősebb volt s győzött.

A galagonyásban, melynek szép tava sűrű fák-
kal van környezve, a mi a vadaknak hús árnyékot
nyújtott a nap heve ellen, ilyenkor sok vadnak kell
lenni. Hallotta ezt, mikor atyja a fiatal erdésznek mon-
dotta volt. Oda lopódzott tehát nagy óvatosan. Szíve
hevesen dobogott, egész testében remegett s valami
különös láz vett erőt rajta. Türelmetlensége is nőtön
nőtt. De mérsékelte magát, mert tudta, hogy a vad-
hoz csak rendkívül nagy elővigyázattal s óvatossággal
lehet közeledni.

A fő felzárkó visszafelé fordult. Napfényben az
erdőt. Bejárta a fák közötti utakat.

mány» az utolsó sorokban van említve, s csak onnan van, hogy érvelési módszer szerint a legfontosabb érv utoljára hagyatik. Apponyi beszédének kitűnő voltát elismerve, nem fogadja el ennek határozati javaslatát, mint mely az önálló hadsereg felállítását sürgető kérések incidenséből terjesztetett elő s végül különös hangsúlyt helyezett arra, hogy a magyar ifjuság minél számosabban lépjen a katonai pályára. Szólt még hosszadalmasan s unalmasan Polonyi Géza is a tárgyhöz. —

Néptanítók ötödéves pótléka. A miniszterium azt tapasztalta, hogy némely tanítók az őket megillető ötödéves pótlékért nem az ötödév betöltésekor, hanem igen csakran csak évek múltán folyamodnak. Miután ezen szabálytalan eljárás által az államköltségvetés illető javadalma, melyből az ily elkésve érkezett évötödös pótlékok fedezendőek, az előirányzott összegben felül jóval igénybe vétetik és így a rovat túlléptének egyik s néha főtényezőjeként szerepelnek: ennél fogva 20632—886. sz. a. elrendeltetett, hogy ezentúl az ötödéves pótlékhoz való igény az évötöd betöltése napjától számítandó egy évi határidőn belül érvényesítendő, mert máskülönben a jelzett határidőn túl benyújtott folyamodványok alapján kérelmezendő évötödös pótlékok s multa nézve nem, hanem csakis a kérvény keltének napját követő hó 1-től fogva kiszolgáltatni.

A horvát törvényhatósági választások. Zágrábban az összes kerületben 11-én ejtetett meg a törvényhatósági bizottsági tagok választása. A kormánypárt tagjai kivétel nélkül megválasztattak. Károlyvárosban a Starcevic-párt nagy izgatót fejtett ki, de minden siker nélkül.

Az állategészségügy rendezése. A kereskedelmi miniszter által az állategészségügy rendezésére kidolgozandó törvényjavaslat ügyében egybehívott enquete 11-én folytatódott a javaslatot 25—35 §-ig letárgyalta. A következő IV. fejezet: „Különös szabályok egyes járványok ellen» egy albizottságnak adatott ki előzetes tanulmányozás és véleményadásra.

K ü l f ö l d .

A bolgár ügy. A bolgár kormány és nép kitűnően tartja magát. A választások elrendeltettek s meg is ejtettek. Eredménye fényes siker a kormányra nézve. Összesen 27 ellenzéki képviselő választott, míg kormánypárti 440.

Kaulbars előre is kijelentette, hogy Oroszország törvénytelennek tekinti a választást.

Szófiában 10-én délután 4 órakor az orosz konzulátuson elrejtőzött montenegróiak forgópisztolylyal lövöldöztek az angol és a német konzulátusra, sebesülés azonban nem történt. Mindkét konzulátusi épületben láthatók a golyók nyomai. A két konzulátus személyzete nagy veszélyben forgott. Ha az orosz konzulátus udvarán levő parasztok tömegesen hagyják el az épületet, jelentékeny zavargásoktól tartanak. Az orosz konzulátus környékének kivételével a városban nyugalom van.

Az orosz konzulátus értesítette a bolgár kormányt, hogy Kaulbars parancsára megszüntet vele minden további jegyzékváltást.

Dubrovitzában az oroszok által fölbérelt maczedóniai menekültek, meggyilkolták Dimitrov rendőrfőnököt és Grandsarov és Zografoch képviselőjelölteket.

volt a víztükör fénye. Most eltért a tó irányától, befelé tartott az erdő sűrűjébe, négykézláb mászott, mint egy indián. Hirtelen megállott. Kezére támaszkodva, fejét felemelve állt ott mozdulatlanul, — lélegzetét is elfojtotta, csak orrcsímái mozogtak az izgatottságtól.

Szemei a bozót egy pontjára valának szegezve, hol hatalmas szarvas agancsok tűntek fel. Lélegzetét elfojtva fűrkészte a szarvas fekvését, a melyet már tisztán látott, a mint a fűben mozog.

E pillanattól függött minden. Remegve helyezkedett el fél térdére, célzásra emelte a fegyvert, felhuzta a kakast s már elsütni akarta, midőn hirtelen sűrű köd bocsátkozott szemei elé. Keze úgy remegett, hogy kénytelen volt lebocsátani a fegyvert.

Borzasztó „szarvaslázt» érzett s óriási erőmegfeszítésébe került, hogy ott helyben fel nem fordult.

De bámulatos akaratereje ismét győzött. Néhány perc múlva magához tért. Az agancsok még mindig előbbi helyükön mozogtak.

Ismét célzásra fogta a fegyvert. Elfojtotta lélegzetét, megfeszítte idegeit, meghajlította mutató ujját, — a lövés eldőrdült.

Vad emberi sikoly volt a felelet. E sikoly borzástón hangzott a magányban. Azután ismét mély csend volt. Rezső örülten rohan keresztül a csendes erdőn. Szédült arczával s lobogó hajjal rohan, üldözve a lelkiismeret furáját.

Román lapszemle.

Nem régen azt írta titokzatos hangon a bukaresti „Telegraful“, hogy Bulgáriában rövid idő alatt igen nagy dolgok fognak történni. Mi természetesebb mint az, hogy lesve lestük e lapnak minden egyes számát, hogy olvassuk ama nagy dolgokat. Mások lehetnek azok a dolgok, melyeket a „Telegraf“ megjósolni akart; de a mik Bulgáriában történnek, azok valóban nagy dolgok s nem csudálhatjuk, ha a romániai lapok, mint közvetlen szomszédok, ugyan csak érdeklődnek a szomszédjukban történők iránt. Ki-ki a maga szempontjából érdeklődik és gyalazza vagy magasztalja a szomszédokat.

Egy életrevaló nemzet önállóságra való törekvéseit, mondanom sem kell, hogy csak azok rágalmazták, azok költenek fölé hajmeresztő híreket, a kiket ezért jól megfizetnek. Mi a Lérencz lapok híreit, melyeket 24 óra alatt már megczáfolnak, nem közöljük. Azonban közöljük azokét, a melyeknek megbízhatóságát eddig is tapasztaltuk. Így pl. Ruscukból közlünk egy sürgőnyt, mely így hangzik: „A szobranje által megszavazott összeget nem fogadom el. Ha a nagy-szobranje újból megválaszt, elfogadom a trónt Isten kegyelméből és a bolgár nemzet akaratából. Sándor.» Nem mondhatjuk, hogy ez nem nagy dolog s hogy be is teljeseedik, ez ma nagyon valószínű.

A képviselőket a bolgárok megválasztották, úgy a mint egy életrevaló nemzettől várni lehetett. Erről a választásról annak előestéjén írta a „Telegraful“: „Holnap a döntő nap Bolgárországra nézve; ha ennek az államnak élni kell, ha van joga kérni, hogy az egész világ tisztelje, ha valóban van benne életképesség: ez holnap fog eldőlni. Minden a választástól függ.

Meleg hangon irt cikkét így végzi: „Mi nem kételkedünk a holnapi választás eredménye felől. A nemzeti eszme előnyére dülend a mérleg. Ezen eszme ellenségei törekedni fognak zavarokat előidézni. (Igy történt, de aránylag kis mérvben). Ezt minden áron meg kell akadályozni. A végperczig legyenek a bolgárok méltók; a leczke így még teljesebb, még hatályosb leend.» Ez a leczke pedig szól Kaulbarsnak úgy, hogy a gazdája is értsen belőle.

Mig tul a Dunán egy valóban szép nemzeti ténnyel lett gazdagabb Európa, az alatt Romániában azért kell pirongatni a „Romániát“ a „Epokát“ és többi társait, hogy miért irnak olyan burkoltan, olyan kétértelműleg a Bretianó ellen elkövetett merényletről. A román nemzetnek a válságos napokban szorosan össze kellene tartani. Így szólnak a kormány lapjai, de falra hányják a borsót. Nagy dolog azaz engesztelhetlen pártgyűlölet s na, még az orosz rubel. De mig Bretianó él, addig ember van ott agáton. Tudják ezt jól a csokajok s azért baj, hogy az a golyó egy centimetert hibázott...

Most aztán nem a verestoronyi, hanem a tömösi szorosan siessünk haza a kényelmes vasuton, hogy lássuk mi a hir idehaza is. Mondhatjuk ez uttal, hogy nagyon kevés, mert nemcsak mi irunk román lapszemle helyett bolgár szemléket, de így tesz a „Gaz.» is, mai (219) száma mind Kaulbarssal, oroszhaborúval van tele. Csakhogy valahára nem háboruzik egyedül az ungurok ellen! Kissé elsiettem a dicséretet, mert ha nem is háboruzik ellenünk, de már az államnyelve ezt még ezuttal sem kerülte ki.

Hogyan történhetik az, hogy Hunyadmegyében

— Gyilkos! Gyilkos! — ezt hallja minden oldalról. A fák levelei ezt suttogják. A madárkák dalai ezt csicseregik. A virágok illata ezt sugározza. A fák galyai elzárják útját, mintha elfogni akarnák. Megbotlik s elesik. Újból felkel s rohan tovább. Majd remegve magáll s hallani véli a szörnyű vad sikolyt.

(Vége következik.)

A próságok.

Javulás.

Két családapa beszélget:

— Nos? Jobban meg vagy már most fiaddal elégedve?

— De mennyire? . . . Mert azon a ponton vagyunk, hogy rosszabb már nem lehet.

Gyanus.

Dandin ur a katonai képek dolgait tanulmányozza.

„Kedves Amélie, szolítja feleségét, — nem vette ön észre, hogy egy fiatal ember három hét óta folyton nyomában jár?»

Fölösleges.

Papa, itt olvasom, hogy voltak azelőtt gonosz varázsolók, akik az embereket barmokká változtatták; van-e most is ilyen?

— Nem fiam, mert ma már fölösleges.

15 községi iskolában a tannyelv a magyar. A román iskolai hatóságok fejték meg ezt azonnal a „Gazetá“nak. Hát így védelmezik a „Gazeta“ iskolai érdekeit azok az iskolai hatóságok? Mert a „Gaz.“ szerint védekezni kell a magyar nyelv ellen; a románok érdeke kívánja ezt így. Bolond beszéd ez épen akkor, midőn Romániában a tannyelv kivétel nélkül a román.

Addig festi a „Gazeta“ az ördögöt a falra, mig egyszer megjelen. Nem Secasianu-e a hires irre-denta, ez az ördög, kinek a Romániába való visszatérést Bretianó megengedte? Oh nem. Az ő réme: a magyar nyelv. Csak teszi magát. Mi legalább komolyan nem vesszszük.

Czenkalji.

A particularismus.

(Vége.)

Hát az alkotmányos regime alatt ez érdekeik előmozdítására mind egységesen tettek-e egy tizedrészt annyit, mint ez az agyonátkozott kormány? Pedig ez érdekek előmozdítása első sorban társadalmi kötelesség. Hát azok az iskolák, intézetek, miket az állam városaikban állítottatott fel, miért ellenkeznek kulturális érdekekkel? azért, mert nem jók, vagy azért, mert meg lehet bennük tanulni magyarul is, s a zsenge gyermekek szívébe itt nem lehet a gyűlöletet a magyar nemzet és állam iránt belecsepegtetni?

Gazdasági egyesületeket próbáltak-e valahol fölláttatni, és a hol volt, nem külön nemzetiségi jelleget kívántak-e kölcsönözni ennek? A politikai tanok, a miket elvben hirdettek, azok behatottak a népbe, de a szakértelem, a gazdasági tanok, ujtások, egy szóval mind az, mi az egyesületek feladatát képezi, hol vert gyökeret? — pedig nagy és terhes teendők vannak az egyesületekre. Igaz, volt Magyarországon is egy időszak, mikor a magyar nemzet a közelet teréről teljesen leszorítva, az egyesületekben keresett menedéket és ezekből indított mozgalmat nemcsak gazdasági, hanem nemzeti céljai elérésére is; de a hogy megnyitlak a törvényhozás és törvényhatóságok termei, idegen hang nem zavarta az egyesületek működését. Ugyanezen termek a szász faj előtt be vannak-e ma zárva, és nem használják-e kellőképen ki nemcsak a maguk részére, hanem ellenünk is? és a szabadsajtó, saját eszméik propagálására nem nyit-e szabad utat?

Kereskedelmük, iparuk előmozdítására rosszabb helyzetben vannak-e, mint az ország többi részeinek lakói? és okozott-e valaha akadályt kívánságaik elérésében, hogy mint fajunk, államunk nyílt és titkos ellenei, ugyanegy lélekzet alatt zidalmazva minket, kérték az állam és kormány támogatását kereskedelmük, iparuk emelésére? — Mi követünk-e exclusiv, partialis, chauvinistikus politikát, kik az állam, a közérdek szempontjára helyezkedve, oldjuk meg vagy intézzük el a kérdéseket, vagy azok, a kik individualis, helyi, partialis, előitéletes szempontokra helyezkedve, az állammal és közérdekkel állandó összeütközésbe jönnek?

A magyar iparba és kereskedelembe belefért — valamint az országos kiállításbn — minden köztünk lakó fajnak ipara és kereskedelme, a melynek individualis jellegét nemcsak elnyomni és eltítkolni nem kívántuk, hanem annak kiemelésére mindent megtettünk; de a szász ipar- és kereskedelembe még a saját területén fejlődött sem fér belé egészen, nemhogy az államé. A kiállítás legjobb tanúsága ennek; mert csak az jött hozzánk, mit a szász ipar- és kereskedelem ez idő szerinti szószólói nem tudtak otthon marasztani. A mely ipart és kereskedelmet politikai faji érdekek sugalmaznak, az nem lejtőn, hanem mélység szélén áll, melyből nincsen sem kikapaszkodás, sem feltámadás. Brassó, Szeben Segesvár ipara vajjon méltóan volt-e képviselve, arról feleljenek azok, kik mindent elkövettek vészthozó politikájuk mellett, és meglevő iparuk ellen. Az Antwerpenbe küldött régiségeik és iparczikkeik gyenge kárpótlást fognak nyújtani és vajmi kevés kilátást pangó iparuk emelésére.

És mindezekért még sem pusztán őket, hanem méltán magunkat is hibáztathatjuk, mert az, a mit itt leirtam, nem futó jelenség, nem egy most deus ex machinus módjára előállott állapot, hanem évek hosszú sorának rendszeres fejleménye.

Ezen fejlemények megakasztására, szerencsétlen és veszedelmes irányzatuktól való elterelésére, politikai, szocialis, kereskedelmi, közgazdasági viszonyaik rendezésére, tisztázására az államhatalom részéről vajmi kevés, vagy épen semmi sem történt.

Egyletek.

A magyar kereskedő ifjuság országos szövetsége.

A kereskedő ifjuságnak pünkösdkor Szegeden tartott II-ik orsz. értekezlete alkalmával alakult meg ezen szövetség. — BCU Cluj-Napoca.

Czélja: Összetartó kapcsolatot képezni a ker. ifjúság tagjai s már létező egyesületei között; helynéküli tagjait segíteni; kereskedelmünk magyarosodását előmozdítani; elősegíteni keresk. önképző körök alakítását; felkarolni, védeni a ker. ifjúság érdekeit stb.

Van eddig a szövetségnek 8 alapító tagja, 153 rendes, és 11 pártoló tagja, kik mindnyájan önként jelentkeztek.

Az egylet elnöke: dr. Herrich Károly, miniszteri oszt. tanácsos.

A f. év aug. 9-én tartott vál. ülésen új tagok nagy számban vettek fel, intézkedés tétel az alapszabályoknak megerősítés céljából mielőbbi felterjesztése; a vasárnapi munkaszünetet tárgyaló kérvénynek szétküldése tárgyában. Elhatározatott az összes ker. ifjúsági egyesületeknek felszólítása arra: lépjenek be a szövetségbe, stb.

Az országban ma létező ker. ifj. önképző körök mintegy 4000 tagot számlálnak, saját erejükkel tartják fenn magukat, könyvtárak és saját egyleti helyiségek felett rendelkeznek, esti tanfolyamot tartanak fenn; instruktív felolvasásokat, családias összejöveteleket rendeznek, elvonják a ker. ifjúságot ledér mulatságoktól, s ösztönzik az önművelődésre stb; — mindennek felett pedig hazafias irányban működnek s érdemesek a közismerés, a közbecsülésre.

Hogy a ker. ifjúság által eddig elért üdvös eredmények fokoztassanak; hogy a működés egyöntetűbb, sikeresebb legyen s hogy a helynéküli segédzemélyzet elhelyezése és segítése is nagyobb arányokat önhessen: ezen célból alakult az országos szövetség.

Kíváncsok hogy az ország összes ker. ifjúsága felkarolja ezen üdvös irányú szövetséget s úgy egyesek, mint a már létező ker. ifj. egyesületek mihamarabb tagokul jelentkezzenek.

Évi tagsági díj 2 forint. Alapító tagok egyszer s mindenkorra legalább 30 frtot tartoznak fizetni.

Magyar kisedővő intézet.

Felhívás a t. szülőkhez!

Az első brassói magyar kisedővő intézet ünnepélyes megnyitása folyó évi október hó 17-én, vasárnap délelőtt 10 órakor fog megtörténni.

Ennélfogva van szerencsénk ezennel tisztelettel felhívni azon t. cz. szülőket, kik gyermekeiket beiratták, szíveskedjenek azokat vasárnap reggel 9 órára a szent-János utcában lévő kisedővő intézetbe küldeni, hol az óvónő várni fogja őket.

Azon t. cz. szülők pedig, kik gyermekeiket még nem iratták be, kéretnek a beiratást folyó hó 16-áig János Lajos vezértanító urnál eszközölni, mert a rendes tanítás október 18-án már kezdetét veszti.

Brassó, 1886. szeptember hó 11-én.

Szterényi József,
jegyző.

Koós Ferenc,
elnök.

Közigazgatás.

A brassói kereskedelmi és iparkamara a nagyméltóságú földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. minisztériumtól a következő rendeletet kapta.

Lissabonban székelő főkonzulként jelentése szerint a portugál kir. kormány elrendelte, hogy oly magyar vagy osztrák származású áruk, melyek nem közvetlenül vitetnek be valamely magyar vagy osztrák kikötőből Portugáliába, 2% vámpótléknak vetessenek alá az esetben, ha az illető hajókormányok nincsenek a kiviteli kikötőben székelő portugál kir. mentatus oly igazolványával ellátva, melyben bizonyítatik az, hogy az illető áruk ott, „az osztrák-magyar monarchiából átvitelkép érkezve” rakattak hajóra.

Miután az ily igazolvánnyal el nem látott áruk a szóban álló vámpótlék alá esnek, mindazon kereskedők és iparosok, kik nem közvetlenül szállítanak árukat valamely magyar és osztrák kikötőből Portugáliába, saját érdekükben cselekszenek, ha gondoskodnak arról, hogy az elhajózási kikötőben (pl. Hamburgban) levő szállítmányozók a hajó-fuvarlevélre (connossament) a következő nyilatkozatot rávezessék: „Provenance d'Autriche Hongrie en transit pour le Portugal”, mely nyilatkozat a hajórakományban ismétlődő és ezen az illető portugál kir. konzulátus által igazolandó.

A magyar kir. államvasutak központi hálózatának állomásairól Szerbiába rendelt szegélyfa — valamint gyalult és hornyolt padlódeszka és deszkácska — küldemények után, kocsis és fuvarlevelenként legalább 10,000 klg-ért való díjfizetés esetén Zimonyig a 2. külön díjszabás tételei továbbá a fent említett állomásokról Szerbiába rendelt parketta u. m. nyersen

elődolgazott padlódeszka — küldemények után, kocsis és fuvarlevelenként legalább 10,000 klg-ért való díjfizetés esetén Zimonyig a B. osztálya díjtételei alkalmazatnak rovatalos utján.

A zimonyi-belgrádi összekötő vasuton e rendes díjszámítás (A illetve B osztály) marad érvényben.

Budapest, 1886. október 6-án.

Az igazgatóság.

Kereskedelmi ügynökség Belgrádban.

A brassói kereskedelmi és iparkamara a m. kir. államvasutak igazgatósága által értesített, hogy a magyar kir. államvasutak részéről Belgrádban kereskedelmi ügynökség állított fel, melynek feladata, egyelőre Szerbiában, a vasúti csatlakozások elkészülte után pedig a Balkán félsziget egyéb országaiban is a magyar ipar és kereskedelem érdekeit előmozdítani.

Ezen célból az említett ügynökség üzleti összeköttetéseket egyrészt magyarországi cégek és másrészt balkánfélszigeti kereskedők között közvetíteni, a hazai iparosokat és kereskedőket a balkánfélszigeti államokban és viszont a szerb, illetve balkánfélszigeti köröket a Magyarországon uralkodó termelési-, fagyasztási-, hitel-, vám- és forgalmi viszonyokról tájékoztatni, a hazai iparosok és kereskedők által elküldött árumintákat az azokhoz megkívánt felvilágosítások egyidejű közlése mellett az érdekelteknek kézbesíteni, szóval mindazon teendőket teljesíteni fogja, melyek által a kitűzött cél, a hazai kivitelnél a Balkán félszigeti államokban való előmozdítása s a két ország közötti kereskedelmi forgalom élénkítése elérhető.

Ezen feladatnak teljesítésében az említett ügynökségnek jogában áll a hozzáfutató, akár magánfelekkel, akár testületekkel közvetlenül levelezni, miért is a fenti irányban mindennemű megkeresések közvetlenül az említett kereskedelmi ügynökséghez Belgrádba intézendők. Megjegyezzük azonban, hogy díjleengedések, vagy egyéb szállítási kedvezmények elnyerése iránti kérvények ezentúl is a m. kir. államvasutak igazgatóságához intézendők.

Továbbá van szerencsénk értesíteni, hogy az említett ügynökség vezetésével Jónás Adolf urat biztunk meg, kit a Balkán félszigeti tartományokban kifejtett több évi kereskedelmi tevékenysége ezen állásra kiválóan képesít.

Helyi és vidéki hírek.

Gróf Bethlen András főispán tegnap d. e. érkezett városunkba Nagy-Szebenből. Ő méltósága tegnap elnökölt a számonkérőszék ülésén s ma elnököl a törvényhatósági bizottság őszi közgyűlésén.

Gróf Bethlen Gábor főispán ez idő szerint Besztercze-Naszódmezőben, Borgo-Prádon van vadászaton, honnan csak e hó 21-én tér vissza.

Székelv vasut. Háromszékmező október 8-diki közgyűlésén tárgyalták a megye területén építendő vasut ügyét. A báró Huszár Károly, Ugroon Gábor és gróf Nemes János által külön-külön beadott ajánlatokra vonatkozólag a közgyűlés hosszú tárgyalás után kimondotta, hogy a vasutépítésre 4% pótdadót vet ki s a hiányzó összeget a közmunkaalapból fogja fedezni. Ha a miniszter jóváhagyja a pótdadó kivetését, a székelv vasut ügye teljesen új, a tényleges megvalósulás stádiumába lépett. Ez a vonal Kézdi-Vásárhelytől Seps-Szentgyörgyig s onnan Brassóig tervezetik.

Magyar színészek vannak Segesváron. Polgár Gyula szintársnlata időzik ott. Előadásait vasárnap kezdte meg „A tüzről pattant kis leány”-nyal. A segesvári magyarság a lehető legnagyobb támogatásban részesíti a társulatot.

Őszi közgyűlés. Nagy-Küküllőmező idejének rendes őszi közgyűlést f. hó 23-ára hívta össze gróf Bethlen Gábor főispán. A gyűlésről annak idején referálni fogunk.

Jókai Mór 10-én meglátogatta kassai választóit, a kik igen szívélyesen fogadták s ismételve kifejezték ragaszkodásukat hozzá s a politikai irányhoz, melyhez tartozik. Jókai ez alkalommal gyönyörű beszédet mondott.

Hangverseny Szebenben. A „nagyszebeni magyar dalkör” e hó 11-én este a „Római császár” vigadó termében tartotta meg tánczvigalommal egybekötött — ez évi 2-dik rendes zártkörű — dalestélyét, szép számu közönség részvétele mellett. Ezen dalestély — szokás szerint — igen kedélyesen folyt le; a tánc is vigan ment mindvégig, a „római császár” új bérője Tunyogi Ferenc által előállított fényes kivilágítás mellett, a mi nagyban emelte e kedélyes estélyt. Ugyanis ezen tágas vigadó terem közepén egy óriási, igen diszes csillár árasztá szét fény sugarait — négy nagy függő- és számos kisebb fali lámpával. A társalgó és éttermek is a kényelem és izlésnek teljesen megfeleltek.

A jó izletes ételek és italok gyors kiszolgáltatása pedig nem igen hagyott hátra más egyéb kívánni valót. A jövedelem megközelíti a 60 frtot. Hogy pedig a daleget fényesen kitett magáért, azt felesleges is említeni.

A hazai ipar érdekében Nagy-Enyeden is megindult a mozgalom. Kovács Gyula polgármester lelkes felhívást intézett a közönséghez, a hazai ipar pártolására híván fel azt, s elmondván, hogy a romániai határzár által Romániából kiszorult hazai ipart csupán a haza mentheti meg kellő pártolással, melyet „a nemzeti élet jövője, e legmagasabb érdek egyformán követel tőlünk.”

A betegségek Hunyadmegyében már a tanév kezdetén sok akadályt gördítenek a tanítás elé. Púj körül vérhas miatt nem nyitották meg az iskolákat. Petrozsényben bezárták 10 napra kanyaró, Zámon bizonytalan időre himlő miatt.

Diszes palotát épített magának Lönhard Ferencz, r. kath. püspök Piskitelepre. A palota nyári tartózkodási helynek lesz szánva; a megkezdett alap szerint 10—12 helyiséget fog magában foglalni és diszkert lesz körülötte.

Román dolgok. A csik-gyimesi román vámhivataltól Pánáinte hivatalszolga f. hó 5-én állítólag azon utasítással lett kiküldve a Sipoczel havasra, hogy a moldvai részen lévő juhnyáját megszámlálja. Ez alkalommal nevezett helyen a magyar őrház (a román őrház is itten van) közelében gyimesi id. Bilibak Péter (Burlák) juhnyája egy 14 éves csángó fiú felügyelete alatt magyar területen legelt. Pánáinte a határszél elhúzódását nem ismervén, azt hitte, hogy román területen vannak a juhok. A román comandónál lévő 3 katonának megrendelte, hogy a juhokat a gyimesi román vámba hajtsák be, mire a katonák magyar területre a juhnyáját, t. i. 120 drb juhot és 8 kecskét elhajtottak. Hajtás közben a katonák egészen a román vámhivatalig folytonosan lövöldöztek. Bizonyosan azt hitték, hogy Plevna alatt vannak s a muszka hátok mögött áll! Folyó hó 7-én a gyimesi előjáróság a román vámhivatalhoz a juhok visszaadása végett átment, ha mindjárt kezességre is, de a román vámhivatal semmi szín alatt a juhokat nem adta vissza még máig sem. Az eset a minisztériumhoz följelentett.

Halál az oltár előtt. Irlandban a kildarei kath. templomban tartotta épen a reggeli misét a napokban dr. Kavanaght, midőn egy az oltáron lévő. fából faragott cherub a lelkész fejére hullott; Kavanagh a márvány talajra bukott, még pedig oly szerencsétlenül, hogy pár pillanat múlva kiadta lelkét. Dr. Kavanagh a nemzeti liga tevékeny tagja volt s így halála általános részvétet keltett.

Leégett községek. Velsicz községet Bácsmezőben nagy szerencsétlenség érte. Mint lapunknak írják, e hó 6-án felerészben a lángok martaléka lett. A templom leégett a harangokkal együtt, azonkívül 45 ház és ugyanannyi gazdasági épület. A kár 50,000 frtra van becsülve; nagyrésze azonban a biztosítási díjakból fog fedeztetni. — Bölonyrol is óriási tüzről jelentenek. Ha a tudósítás hiteles, úgy vagy 30 ház égett legyen le s ezek közt a Bartha féle szeszgyár is.

Kinai igazságszolgáltatás. Tűz esetén a kinai büntetőtörvény 2 teendőt ír elő a hatóságoknak; t. i. hogy azon háztulajdonost, kinek házában a tűz támadt, nyilvános helyen megbotozzon, abból indulva ki, hogy az ő vétkessége miatt támadt a tűz; s másodszor, hogy a legközelebbi házban lévő tulajdonosok több napon át áruikat leszállított áron eladni köteleztessenek, hogy a Dalai Lamanak értékre adják a feletti örömeiket, hogy maguk is le nem égtek.

Hirtelen halál. Imre Aurél országos képviselő Eperjesen hirtelen meghalt. Imre Aurél még fiatal ember volt.

A szerkesztő postája.

Tatrag. Ismételten kérünk kell, legyen szíves minket alkalomadtán felkeresni. A mi a nyomtatványokat illeti, azokat nyomdánk nagyon gyorsan, kívánat szerint állítja ki.

Csik-Gyimes. Ügyében minden lehető megtecsünk. Most a vámháborus időben hajos. De hogy valami fog történni, az bizonyos.

Nyílt tér.)*

Pischinger torta, (461) 4—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kintüntetve s melynek eddig még felül nem mult kitűnő volta világhírű lett, naponként frissen kapható: **Montaldó József** cukrásznál Brassóban.

Főszétküldési raktár: Pischinger Oszkár, Bécs, Brigittenau.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjéért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szám. 134.—1886. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólírt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a brassói tekintetes kir. törvényszéknek 2265./1886. sz. a. kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 3513./1886. szám a. kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Ghika Mária* szül. *Bács* javára ügyvéd *Marginean Simon* hagyatéka ellen 2131 frt 65 kr. tőke, ennek 1886. év ápril hó 24. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 73 frt 25 kr perkölség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalja és 1211 frt 65 hrta becsült ingóságok u. m. az 1886. évi április 24-én főlveti biztosítási végrehajtási jegyzőkönyvben 28. 29., 87-től 89-ig. 94. 98. 99. 102-től 107-ig. 112-től 114-ig és 116-tól 129. tételszámgig befoglalt nyilvános árverés útján el fognak adatni.

Mely árverésnek 3769.—1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis a brassói kir. törvényszék teleükönyvi irodájában leendő eszközlésérn 1886-ik évi október hó 20-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezenel oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok eznn árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek bocsáron alól is el fognak adatni, a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhívátnak, miszerint jogait az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsek.

Az elárverendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1886. évi okt. hó 10-én.

1—1 Borsos Zsigmond, kir. bírósági végrehajtó.

Jekel Gyula ügyvédnek

irodája áthelyeztetett a fekete-utczában 391. h. szám alatt fekvő saját házába.

(480) 1—4

7979.—1886. számhoz.

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885. évi XXIII. törvénycikk) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nagyméltóságú földmívelés-, ipar- és kereskedelmi és a közlekedésügyi m. kir. miniszter urak által egyetértőleg mult évi december hó 31-én 45689. szám alatt kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólítom Nagy-Küküllőmegye területén fennálló vízművek és vízhasználati jogosítványok tulajdonosait, hogy a jogosítványaikra vonatkozó engedélyt 1887. január 1-ső napjáig nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vízműveik 1886. évi január 1-je óta háborítlanul fennállanak, a nélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértenék és mint ilyenek, az illetékes hatóságok által károsaknak találtattak volna. Megjegyeztetik, hogy a bejelentések a vízjogi törvények 191. §-nak második bekezdése értelmében bélyegmentesek.

Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vízmunkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözési, lecsapolási, ármentesítési, ipari vállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán vízvezetékekre, nyilvános és magán csatornákra, mesterséges víztartókra, védgátakra és zsilipekre egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat igazolni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitűzött határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízművei az idézett törvény 191-ik §-a értelmében nem létezőknek fognak tekintetni, s az ily vízművekre nézve a vízjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3—32. §§-ai lesznek alkalmazandók.

Segesvár, szept. hó 30-án.

(470) 2—3 Nagy-Küküllőmegye alispánja Szóbooszlav.

Hirdetés.

A fogarasi kir. ménesuradalom möllthali tenyésztéséből eredő 8 darab televér möllthali 1½ éves már tenyészkepes bika becsáron eladó.

Venni szándékozók akár személyesen, akár levél útján léphetnek alulírott igazgatósággal alkuba és az eladó állatokat Fogarason bármikor megsejmeléhetik.

A fogarasi m. kir. állad. ménesuradalom (448) 6—6 igazgatósága.

Szám 6769.—1886.

Pályázati hirdetés.

Nagy-Küküllőmegye bolya-beret halmi járásába kebeleztet *Szász-Sáros nagyközségben a jegyzői állás* lemondás folytán üresedésbe jövén, arra ezennel pályázat nyittatik.

Ezen állás 400 frt évi fizetés, 40 frt kézbesítési díj, 60 frt irodai általány és 9 öl száraz-fa illetmény-nyel van összekötve, a természetbeni szálláson kívül. A magán munkálatok külön díjazatnak.

Pályázni óhajtok felhivatnak, hogy az 1883. évi törv.-cikk 6. §-a értelmében szabályszerűen felszerelt pályázati kérésüket folyó évi október hó 30-án délután 5 óráig ezen hivatalnál annál is inkább benyújtani el ne mulasszák, mert később érkezett folyamodványok tekintetbe nem vétetnek.

A választás határnapjául folyó évi november hó 2-ikát tűzöm ki Szász-Sáros községébe.

Medgyes, 1886. szept. hó 30.

(463) 1—3 Bolya-berethalmi járás főszolgabírája Lendvay.

Szám 4094.—1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi járás főszolgabírója által közhirre tétetik, miszerint *Héjasfalva község* m. jogi testület és a birtokosság tulajdonában álló korcsomároltatási joga három egymás után következő évekre 1887. évi január hó 1. napjától kezdve 1889. évi december hó 31-éig bezárólag árverezés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi október hó 25-én délelőtti 10 órákor a falusi-bíró lakásán ki fog adatni.

Kikiáltási ár 1000 frt o.-m. é.

Árverezni kívánók kötelesek a kikiáltási árnak 8%-át készpénzben óvadéku az árverező biztos kezéhez letenni. A legtöbbet ígérő pedig köteles az árverezési jegyzőkönyv aláírása után az eredményezett haszonbért 25%-ig kiegészíteni és azonfelül az egész egy évi haszonbéri illetéket ingatlan telekkönyvezése vagy megfelelő kezesség által biztosítani. A készpénzü letett biztosíték 4%-kal fog kamatoztatni és a haszonbér letétének utolsó negyed lefizetése alkalmával lesz a haszonbéri összeg lerovására beszámítható.

Az árverezés további feltételei a hivatalos órákon belől az alólírt járás főszolgabírójánál, valamint *Héjasfalván Cseh Sándor* birtokossági meghatalmazottnál betekintheők.

Segesvár, 1886. augusztus 28.

(468) 1—3 A keresdi járás szolgabírói hivatalától. Fodor, főszolgabíró.

Fegyverkereskedés.

„Hubertus“, azelőtt *Staeble A. cs. kir. udvari fegyverkészítő* Bécsben, II. *Praterstrasse 60.*

szállítja a legjobb és legolcsóbb vadászfegyvereket kezesség mellett. — Lefauchaux s Lancaster dúplafegyverek 25 frttól kezdve; puszpánpuska 40 frttól kezdve. — Töltények és vadászeszközök igen olcsón. Árjegyzék ingyen.

Brassó, ALEXI könyvnyomdája.

H i r d e t é s .

Alólírottak van szerencsém úgy a helybeli, mint a vidéki n. é. utazó közönséget tisztelettel arról értesíteni, miszerint Nagy-Szeben városának a

„Római császárhoz“

czimzett szállodáját folyó évi október 1-től kibéreltem s azt, illetve a szálloda összes vendégszobáit és termeit kényelemmel ujonan bebutoroztam és berendeztem.

Gondoskodtam egyben a legjobb ételek és italok akkénti kiszolgáltatásáról, hogy azok gyorsan, pontosan és mindenkor izletesen állittassanak elő.

Végre társaskocsi és több kényelmes fogat a n. é. közönség rendelkezésére a nap bármely órájában mindenkor készen állanak.

Nagy-Szeben, 1886. október hó 5-én.

Tunyogi Csapó Ferencz, szálloda-tulajdonos.

(417) 1—3

Mint gyakorlott fodrásznő ajánlkozik alulírt az igen tisztelt urhölgyeknek menyasszonyi és bálfodrozatok létesítésére úgy saját lakásán, mint ezen kívül.

A legmelyebb tisztelettel

Beinhakl A.,

Brassó, széles-utca 598. sz. a.

(482) 1—2

Olcsó áron eladandók :

egy Wertheim-féle 3. számú pénztár;
egy használt takaréktűzhely összes tartozéka;
egy ócska, kétszárnyas kapu, többféle külső és belső ablakhozátartozó ernyőkkel (Jalusien);
bolti felszerelvények;
többféle képparkány s üvegáruk.

Venni kívánók sziveskedjenek értekezni Jekel Gyula ügyvéddel Brassóban, Fekete-utca 391. házszám alatt.

(481) 1—5

Czipő- és kalapraktár.

T. CZ.

Midőn az irántam évek hosszú során át tanusított bizalmáért ezennel forró köszönetemet fejezném ki, egyuttal van szerencsém szives tudomására hozni, hogy üzletemet a Nagy-utca és Czerna-utca sarkán lévő 493. számú házba (ezelőtt *Sabadeanu-féle üzlethelyiségbe*) tettem át. Üzletem dusan fel van szerelve a legjobb minőségű, saját készítményű és külföldi czipőkkel, a legújabb divatu, mindenféle színű, alakú és kelméjű kalapokkal, valamint a legkittünőbb esernyőkkel.

Hogy t. vevőim bizalmát továbbra is kiérdemeljem, igyekezni fogok jó és kitünő árut a legjutányosabb áron a legpontosabban kiszolgáltatni.

Brassó, 1886. október hó 1-én.

Molnár Zs. megbízottja: Biró Gyula.

(452) 1—6

Kincsem 11 sorsjegy 10 csak 10
Főnyeremény készpénzben 50.000 ft
10.000 ft, 5000 ft 20% lev. 4788 pénznyeremény.
A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.

Sorsjegyek kaphatók e lap kiadóhivatalában.